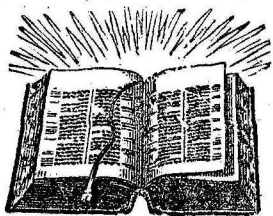

ΠΟΙΟΝ ΠΡΑΓΜΑ ΔΕΝ ΔΥΝΑΣΑΙ ΝΑ ΠΙΑΣΗΣ.

Μικρά μου αγοράκια και κοριτσάκια γνωρίζετε άρα γε ποῖον εἶναι τὸ πρᾶγμα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ποτὲ δὲν δύνασθε νὰ πιάσετε, καὶ ἂν τὸ κυνηγήτε μετὰ με γάλης προθυμίας, καὶ τρέχετε καὶ πετᾶτε κατόπιν αὐτοῦ ὡσὺν πουλιχά; Ἰδοὺ ποῖον εἶναι: Δὲν δύνασθε νὰ πιάσετε ποτὲ τὸν λόγον ὅστις ἀπαξ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰ χεῖλη σας. Ἀφοῦ ἀπαξ ἐξέλθει ἀπὸ τὸ στόμά μας παρευθὺς φεύγει μακρὰν ὁμῶν, καὶ δὲν εἶναι πλέον δυνατόν νὰ τὸν πιάσετε· ὅσον καὶ ἂν προσπαθῆσετε δὲν εἰσπορεύετε, κατ' οὐδένα τρόπον, νὰ τὸν ἐπαναφέρετε ὑπίσω. Ὅθεν δίδετε μεγάλην προσοχὴν εἰς τοὺς λόγους σας· ἄς μὴ ἐξέρχεται ποτὲ ἐκ τοῦ στόματός σας κανεὶς λόγος σκληρὸς ἢ δυσάρεστος ἢ σαπρὸς ἢ βδελυρὸς ἢ ψευδὴς ἢ βέβηλος καὶ ἀκάθαρτος.

ΤΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΓΡΑΦΩΝ ΤΕΣΣΑΡΑ ΙΣΧΥΡΑ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ.

Τὰ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τῶν Ἀγίων Γραφῶν τέσσαρα σπουδαῖα ἐπιχειρήματα εἶναι τὰ ἀναφερόμενα ἐν αὐταῖς θαύματα, αἱ προφητεῖαι τὸ ἐξαίσιον καὶ οὐράνιον τῆς διδασκαλίας, καὶ ὁ ἠθικὸς χαρακτήρ τῶν συγγραφέων. Ἡ Γραφή πρέπει νὰ ᾖ εἴτε ἐπίνοια καλῶν ἀνθρώπων ἢ ἀγγέλων, εἴτε κακῶν ἀνθρώπων ἢ διαβόλων, εἴτε ἀποκάλυψις Θεοῦ. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ᾖ ἐπίνοια καλῶν ἀνθρώπων ἢ ἀγγέλων, διότι οὗτοι δὲν ἤθελον, καὶ δὲν ᾔδυναντο νὰ συγγράψουν βιβλίον, καὶ συγχρόνως νὰ γράψωσι ψεύδη λέγοντες· «Οὕτω λέγει Κύριος,» ἐνῶ ἦτο ἰδικὴ τῶν ἐπίνοια. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ᾖ ἐπίνοια κακῶν ἀνθρώπων ἢ διαβόλων, διότι οὗτοι δὲν θὰ ἔκαμνον βιβλίον τὸ ὁποῖον διατάσσει πᾶν ἱερὸν καθήκον, ἀπαγορεύει πᾶσαν ἁμαρτίαν, καὶ καταδικάζει τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς αἰώνιον κόλασιν. Ὅθεν εἶναι καταφανὲς ὅτι ἐγράφη ὑπὸ Θείας ἐμπνεύσεως.

Ο ΦΡΑΝΤΖ

ΚΑΙ Ο ΜΕΓΑΣ ΦΡΙΔΕΡΙΚΟΣ.

Μίαν ἡμέραν, ἐνῶ ὁ Μέγας Φριδερίκος, ὁ βασιλεὺς τῆς Πρωσίας διέβαιναν ἀπὸ μίαν αἵθουσαν τοῦ παλατιοῦ τῆς, ὁ ἀξιωματικὸς Φρόντζ ἐκοιμᾶτο τόσο βαρύνως ἐπάνω εἰς μίαν καθέκλαν, ὥστε δὲν τὸν ἐνόησεν. Ἀπὸ τὸ θυλάκιον τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐξεῖχε μία ἐ-

πιστολή, ὃ δὲ βασιλεὺς περιέργως, πλησιάζει σιγανὰ, λαμβάνει τὴν ἐπιστολὴν καὶ τὴν ἀναγινώσκει.

Ἰδοὺ τί ἡ ἐπιστολὴ ἐμπεριείχε.

«Φίλιππε μοι Φράντζ.

«Σ' εὐχαριστοῦμεν ἐγὼ καὶ ἡ μήτηρ σου διὰ τὸ «χορηματικὸν ποσὸν τὸ ὁποῖον μᾶς ἔστειλες.

«Γνωρίζομεν, υἱέ μου, ὅτι δὲν εἶσαι πλούσιος, καὶ ὅτι ὁ μισθός σου μάλιστα ἐπαρκεῖ διὰ νὰ ζῇ· καθὼς ἀρμόζει εἰς τὴν κοινωνικὴν θέσιν σου· ἀλλ' εἴχομεν ἀνάγκην ἀπαραίτητον τῶν χρημάτων τὰ ὁποῖα μᾶς ἔστειλες, εὐχόμεθα δὲ νὰ σὲ ἀνταμείψῃ ὁ Θεὸς διὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀγάπην σου.

Ο ΠΑΤΗΡ ΣΟΥ.»

Ὁ βασιλεὺς ἐδίπλωσε τὴν ἐπιστολὴν, τὴν ἔθεσε καὶ πάλιν εἰς τὸ θυλάκιον τοῦ Φράντζ, ἔπειτα διευθυνθεὶς εἰς τὰ δωμάτιά του, ἔλαβε βιβλίοντιον πλῆρες χρημάτων, ἐπέστρεψεν, ἔβαλεν ἡσύχως τὰ χρήματα εἰς τὸ θυλάκιον τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ ἀπεμακρόνθη.

Μετ' ὀλίγον ὁ βασιλεὺς σημαίνει σφοδρῶς τὸν κώδωνα, ὃ δὲ δυστυχὴς Φράντζ ἐξυπνήσας ἀπὸ τὸν ἦχον τοῦ κώδωνος, τρέχει ἐντρομος πρὸς τὸν βασιλέα.

— Πολλὴ βαρέως κοιμᾶσαι, κ. Φράντζ, εἶπεν ὁ βασιλεὺς.

— Μὲ συγχωρεῖτε, Μεγαλειότατε, λέγει ὁ ἀξιωματικὸς, ἤμαρτον...

— Διατί τὸ θυλάκιόν σου εἶναι τόσο πολὺ ἐξοχικόμενον;

Ὁ Φράντζ θέτει τὴν χεῖρα εἰς τὸ θυλάκιόν του, αἰσθάνεται ἐντὸς αὐτοῦ χρήματα, κιτρινίζει, παρατηρεῖ μὲ τρόμον τὸν βασιλέα καὶ ἀσπάζει νὰ δακρύῃ.

— Τί ἔχεις; τὸν ἐρωτᾷ ὁ βασιλεὺς.

— Μεγαλειότατε! ἐχθροὶ μου ἠθέλησαν νὰ μὲ καταστρέψουν, δὲν ᾔδούρω τίνι τρόπῳ αὐτὰ τὰ χρήματα εὗρέθησαν ἐντὸς τοῦ θυλακίου μου.

Καὶ γονυπετᾷ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως ζητῶν νὰ τὸν συγχωρήσῃ.

— Ὑσούχασον, φίλε μου, εἶπεν ὁ Μέγας Φριδερίκος· μάθε ὅτι, ὅταν εἰς υἱὸς ἔχῃ τὴν εὐχὴν τῶν γονέων του, ἡ εὐτυχία ἔρχεται πρὸς αὐτὸν ἐνῶ κοιμᾶται. Στείλε αὐτὰ τὰ χρήματα πρὸς τοὺς γονεῖς σου, γράψε δὲ πρὸς αὐτοὺς· ὅτι ἐγὼ θέλω φροντίσει ἐν τῷ μέλλοντι καὶ δι' αὐτοὺς καὶ διὰ σέ.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Πότε ἐλέγχθη περὶ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ὅτι εἶναι Ἥλιος (ὁ Θεοβίτης);
2. Πῶς ὀνομάζεν Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς τὸν προφήτην Ἥλιν;
3. Κατὰ τί ἦτο ἀνώτερος τοῦ προφήτου Ἥλια Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς;

Ὁ θεωρηθεὶς ἄξιος ὅπως λάβῃ τὸ πέμπτον βραβεῖον, κατὰ λάθος ἐγράφη εἰς τὸ φύλλον τοῦ Ἀπριλ. 1873 ὡς Ι. Π. Ῥωμάνος ἐνῶ ὀνομάζεται Ἰωάννης Γ. Ῥωμάνος κάτοικος Σύρου.